

Wysokość stawek w opodatkowaniu nieruchomości w 2023 r.

Opracowanie powstało na podstawie danych pozyskanych z części A *Sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego*¹ (zwanego dalej sprawozdaniem SP-1), tj. danych o wysokości stawek podatku od nieruchomości, średniej ceny skupu żyta i średniej ceny sprzedaży drewna określonych uchwałami rad gmin i przyjmowanych dla potrzeb wymiaru odpowiednio podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego na terenie poszczególnych gmin w 2023 r. Obowiązek sprawozdawczy w tym zakresie został unormowany w art. 7b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych² oraz rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego³.

Dane z części A sprawozdania SP-1 zostały opublikowane na stronie www.podatki.gov.pl Podatki i opłaty lokalne/Ewidencja i sprawozdawczość podatkowa/SP-1 bazy danych i opracowania/SP-1 2023 część A Baza Danych.

¹ Stan na 16 sierpnia 2023 r.

² Dz. U. z 2023 r. poz 70.

³ Dz.U. z 2017 r. poz.2455.

1. Stawki w podatku od nieruchomości

1.1. Stawki maksymalne

Wysokość stawek podatku od nieruchomości uchwalana jest przez rady gmin⁴, które jednocześnie uprawnione są do ich różnicowania przy zastosowaniu kryteriów wskazanych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych lub własnych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych określa górne granice stawek podatkowych (tzw. stawki maksymalne), które w przypadku stawek kwotowych są corocznie waloryzowane przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa GUS.

Tabela 1. Górne granice stawek podatku od nieruchomości w 2023 r.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Wysokość stawki
Grunty:	
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	1,16 zł
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	5,79 zł
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,61 zł
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	3,81 zł
Budynki:	
mieszkalne	1,00 zł
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	28,78 zł
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	13,47 zł
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	5,87 zł
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	9,71 zł
Budowle	2%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2022 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2023⁵ oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W 2023 r. jedynie 123 gminy z 2477 (5,0% gmin ogółem) zdecydowały się na uchwalenie wszystkich stawek podatku od nieruchomości w wysokości równej górnym granicom stawek wynikających z ustawy, czyli w maksymalnej wysokości w tym roku. W tej liczbie było 15 miast na prawach powiatu, 25 gmin miejskich, 58 gmin wiejskich i 25 gmin miejsko-wiejskich. Gminy te nie wprowadziły również dodatkowych stawek w podatku od nieruchomości, czyli nie zróżnicowały⁶ stawek w ramach poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania.

Znacznie częściej stosowano stawki w maksymalnej wysokości dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania nie różnicując wysokości danej stawki.

⁴ W 2023 r. 2 gminy nie uchwałyły stawki podatku od nieruchomości dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji.

⁵ M.P. 2022 poz.731

⁶ Za gminy nieróżnicujące stawek uważa się gminy, które dla danej kategorii przedmiotu opodatkowania wynikającej z ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uchwałyły wyłącznie jedną stawkę lub kilka stawek w takiej samej wysokości.

Tabela 2. Gminy nieróżnicujące danej stawki i stosujące ją w maksymalnej wysokości⁷.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	462 (18,7%) (19,4%)	36 (54,5%) (61,0%)	58 (24,6%) (25,9%)	256 (17,1%) (17,5%)	112 (16,5%) (17,6%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	1 277 (51,6%) (51,6%)	41 (62,1%) (62,1%)	99 (41,9%) (41,9%)	792 (52,9%) (52,9%)	345 (51,0%) (51,0%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	336 (13,6%) (15,7%)	31 (47,0%) (51,7%)	45 (19,1%) (20,5%)	176 (11,7%) (13,6%)	84 (12,4%) (14,9%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	1 214 (49,0%) (49,1%)	39 (59,1%) (60,9%)	95 (40,3%) (40,3%)	770 (51,4%) (51,5%)	310 (45,8%) (46,0%)
Budynki:					
mieszkalne	476 (19,2%) (19,4%)	36 (54,5%) (54,5%)	52 (22,0%) (22,5%)	269 (18,0%) (18,1%)	119 (17,6%) (17,8%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	292 (11,8%) (12,8%)	29 (43,9%) (56,9%)	51 (21,6%) (26,2%)	153 (10,2%) (10,6%)	59 (8,7%) (9,9%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	1 159 (46,8%) (46,8%)	41 (62,1%) (62,1%)	90 (38,1%) (38,1%)	733 (48,9%) (49,0%)	295 (43,6%) (43,6%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	1 141 (46,1%) (46,2%)	39 (59,1%) (60,9%)	91 (38,6%) (38,7%)	697 (46,5%) (46,6%)	314 (46,4%) (46,4%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	243 (9,8%) (13,7%)	29 (43,9%) (53,7%)	40 (16,9%) (22,6%)	117 (7,8%) (10,6%)	57 (8,4%) (13,0%)
Budowle	2 126 (85,8%) (100,0%)	57 (86,4%) (100,0%)	207 (87,7%) (100,0%)	1332 (88,9%) (100,0%)	530 (78,1%) (100,0%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

Liczba gmin stosujących daną stawkę w maksymalnej wysokości była różna dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania. Wszystkie gminy, które nie różnicowały stawki w opodatkowaniu budowli, uchwały ją w wysokości górnej granicy,

⁷ *Udział*: pierwszy nawias - udział gmin stosujących dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania stawkę w maksymalnej wysokości do liczby gmin ogółem, drugi nawias – udział gmin stosujących dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania stawkę w maksymalnej wysokości do liczby gmin nieróżnicujących wysokości danej stawki.

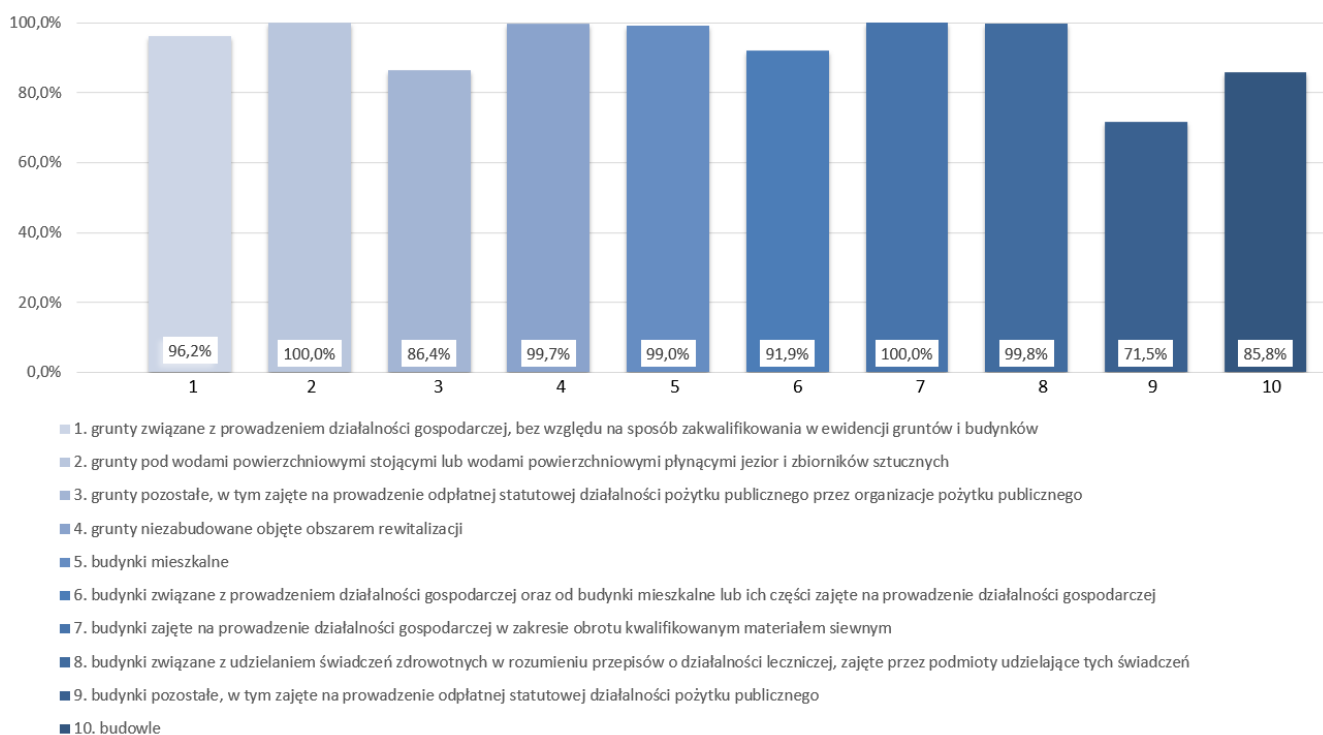
tj. w wysokości 2% wartości. Wysoki udział gmin, które uchwałyły stawkę maksymalną wystąpił również w opodatkowaniu gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych, a także gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji. Stawki maksymalne często dotyczyły opodatkowania budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym oraz budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

Z kolei relatywnie najrzadziej maksymalna stawka stosowana była – jako jedyna stawka – w opodatkowaniu budynków pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego. Gminy niechętnie uchwałyły stawki w maksymalnej wysokości także w przypadku budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

1.2. Przeciętna wysokość stawek podatku od nieruchomości w 2023 r.

Na podstawie danych uzyskanych z części A sprawozdania SP-1 o wysokości stawek podatku od nieruchomości przeciętna wysokość stawek w podatku od nieruchomości prezentowana jest wyłącznie w odniesieniu do gmin, które nie różnicują stawki dla danego przedmiotu opodatkowania. Takie podejście jest uzasadnione relatywnie dużą liczbą takich gmin. Udział gmin nieróżnicujących stawek danego rodzaju przedmiotu opodatkowania kształtuje się bowiem w 2023 r. od 71,5% gmin w przypadku stawki od budynków pozostałych do niemal 100% gmin w przypadku stawki od gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych oraz stawki od budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym⁸.

Wykres 1. Udział gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania w liczbie gmin ogółem w %

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

Powyższe uwarunkowania zostały uwzględnione w tabeli obrazującej wysokość średnich stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania ogółem i w podziale na poszczególne typy gmin.

⁸ Stawki maksymalne od gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych oraz stawki maksymalne od budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym uchwaliło 2476 gmin na 2477 gmin ogółem, tj. 99,96% gmin.

Tabela 3. Średnie stawki podatku w grupie gmin nieróżnicujących stawek podatku od nieruchomości.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	1,02 zł (87,6%)	1,11 zł (95,6%)	1,05 zł (90,2%)	1,00 zł (86,6%)	1,02 zł (88,1%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	5,44 zł (94,0%)	5,54 zł (95,6%)	5,37 zł (92,8%)	5,43 zł (93,8%)	5,48 zł (94,7%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,43 zł (71,1%)	0,55 zł (89,9%)	0,49 zł (79,6%)	0,42 zł (68,6%)	0,44 zł (71,5%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	3,29 zł (86,4%)	3,50 zł (92,0%)	3,33 zł (87,3%)	3,29 zł (86,5%)	3,26 zł (85,5%)
Budynki:					
mieszkalne	0,82 zł (81,9%)	0,92 zł (92,1%)	0,88 zł (87,8%)	0,80 zł (79,6%)	0,84 zł (83,9%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	24,41 zł (84,8%)	27,67 zł (96,1%)	26,48 zł (92,0%)	23,85 zł (82,9%)	24,80 zł (86,2%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	12,39 zł (92,0%)	12,87 zł (95,6%)	12,53 zł (93,1%)	12,29 zł (91,2%)	12,50 zł (92,8%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	5,48 zł (93,4%)	5,59 zł (95,2%)	5,47 zł (93,2%)	5,45 zł (92,9%)	5,55 zł (94,5%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	7,03 zł (72,4%)	8,88 zł (91,4%)	8,37 zł (86,2%)	6,63 zł (68,2%)	7,26 zł (74,7%)
Budowle	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

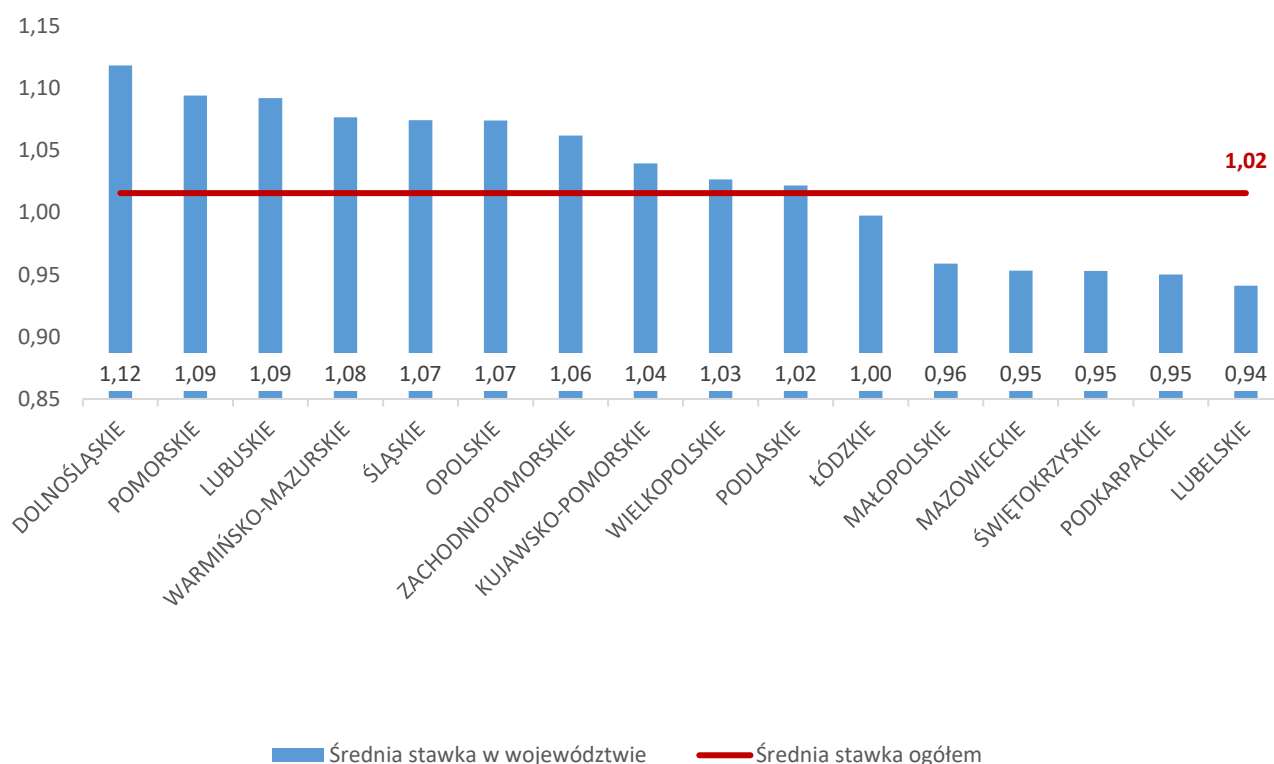
Przeciętnie dla ogółu gmin obniżki stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania są relatywnie niskie. Najwyższa obniżka w wysokości 28,9% dotyczy stawki dla gruntów pozostałych, co oznacza średnią stawkę dla ogółu gmin w wysokości 0,43 zł za 1 m² powierzchni przy stawce maksymalnej w wysokości 0,61 zł za 1 m² powierzchni.

Wysoka około 27,6% obniżka średniej stawki podatku dla grupy gmin nieróżnicujących stawek wystąpiła także w przypadku budynków pozostałych, co oznacza średnią stawkę w wysokości 7,03 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynków przy stawce maksymalnej w wysokości 9,71 zł za 1 m² powierzchni użytkowej.

Relatywnie najniższe średnie stawki podatku występują przeważnie w gminach wiejskich, natomiast najwyższe w miastach na prawach powiatu. W miastach na prawach powiatu udział średniej stawki od budynków pozostałych w maksymalnej stawce jest o 23,2 punktu procentowego wyższy niż w gminach wiejskich. Istotna różnica między tymi rodzajami gmin, w wysokości 21,3 punktu procentowego, występuje także w odniesieniu do udziału stawki od gruntów pozostałych w stawce maksymalnej.

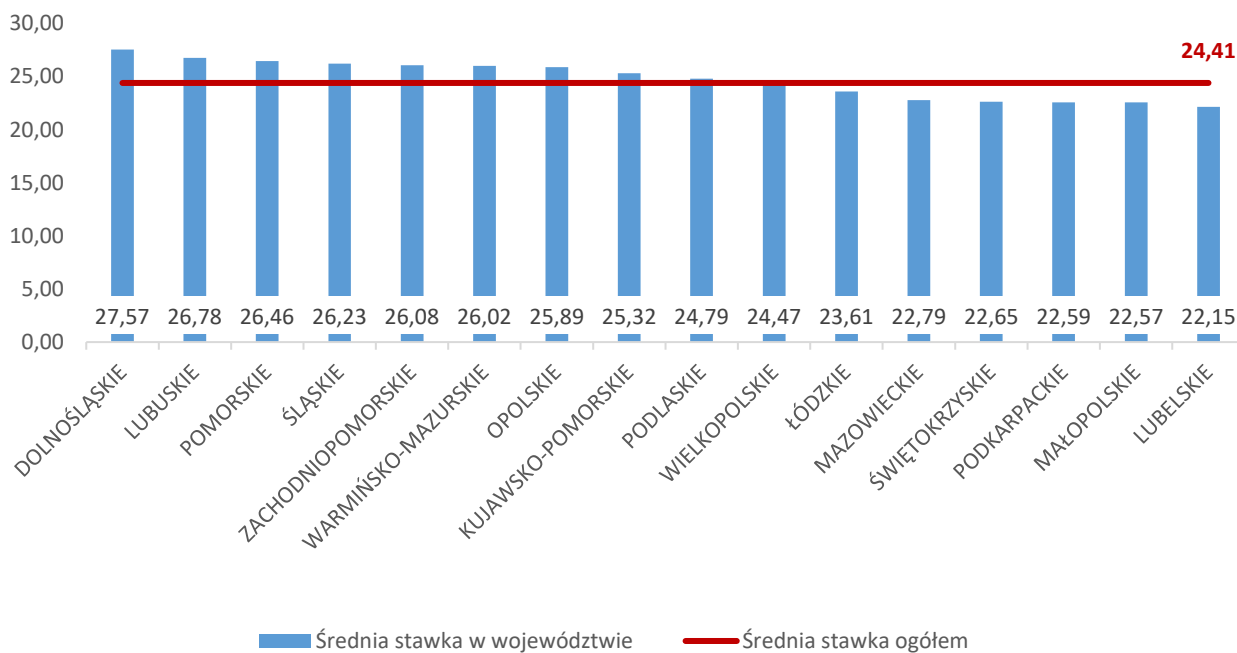
Wysokość średnich stawek podatku od nieruchomości w grupie gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania wykazuje różnice także w układzie terytorialnym. Województwem o stosunkowo wysokich średnich stawkach podatku było dolnośląskie, natomiast województwem, w którym obowiązują relatywnie niskie średnie stawki podatku jest lubelskie. Poniżej przedstawiono średnie stawki dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania w podatku od nieruchomości ogółem i w województwach.

Wykres 2. Średnia wysokość stawki dla gruntów związanych z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach [zł].

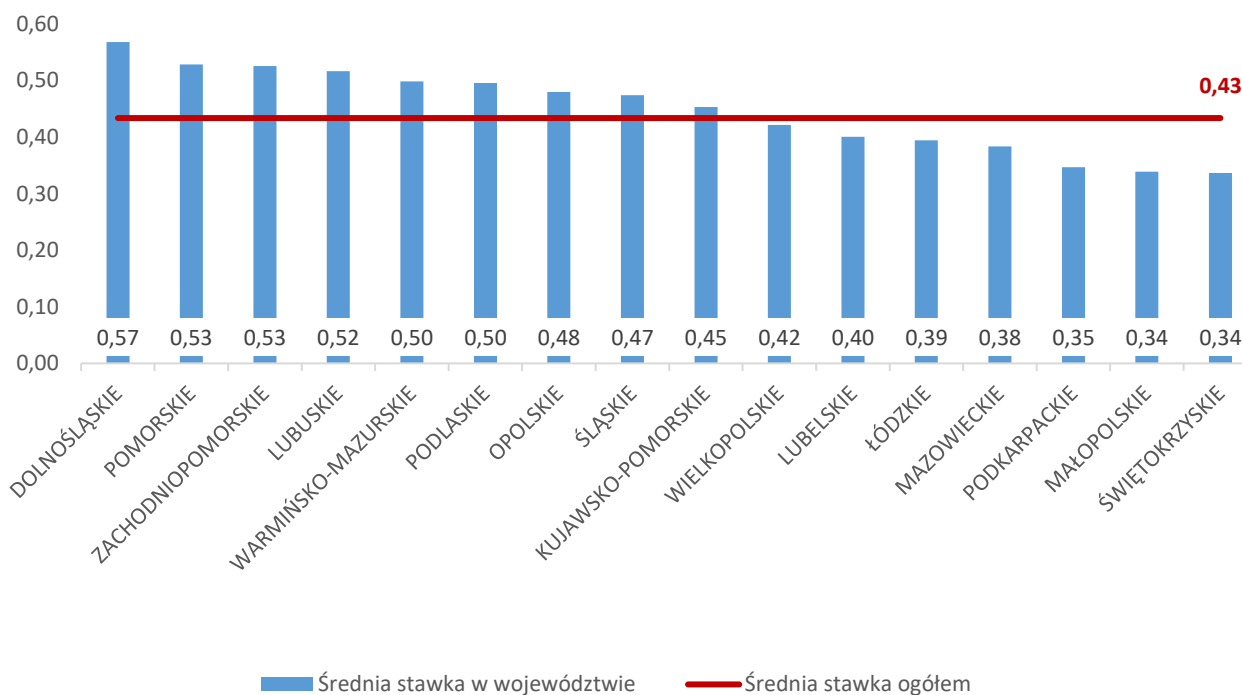
Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

Wykres 3. Średnia wysokość stawki dla budynków związanych z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach [zł].

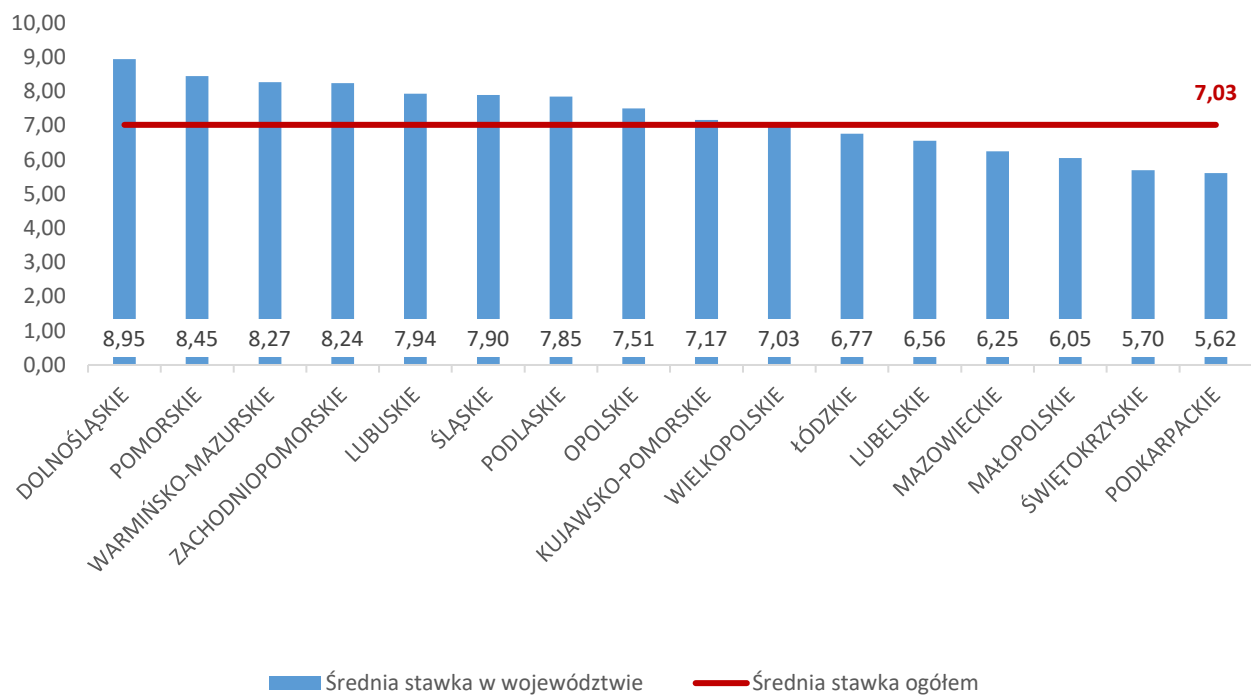
Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

Wykres 4. Średnia wysokość stawki dla gruntów pozostałych ogółem i w województwach [zł].

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

Wykres 5. Średnia wysokość stawki dla budynków pozostałych ogółem i w województwach [zł].

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

1.3. Różnicowanie stawek w podatku od nieruchomości

Tabela 4. Gminy stosujące więcej niż jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	94 (3,8%)	7 (10,6%)	12 (5,1%)	35 (2,3%)	40 (5,9%)
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	1 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	1 (0,1%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	337 (13,6%)	6 (9,1%)	16 (6,8%)	203 (13,6%)	112 (16,5%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	5 (0,2%)	2 (3,0%)	0 (0,0%)	1 (0,1%)	2 (0,3%)
Budynki:					
mieszkalne	24 (1,0%)	0 (0,0%)	5 (2,1%)	9 (0,6%)	10 (1,5%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	201 (8,1%)	15 (22,7%)	41 (17,4%)	61 (4,1%)	84 (12,4%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	1 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	1 (0,1%)	0 (0,0%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	5 (0,2%)	2 (3,0%)	1 (0,4%)	1 (0,1%)	1 (0,1%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	705 (28,5%)	12 (18,2%)	59 (25,0%)	397 (26,5%)	237 (35,0%)
Budowle	351 (14,2%)	9 (13,6%)	29 (12,3%)	166 (11,1%)	147 (21,7%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

Najczęściej różnicowaną stawką była stawka dla budynków pozostałych, około 28,5% gmin ogółem uchwaliło dla tej kategorii przedmiotu opodatkowania więcej niż jedną stawkę. Ponad 14% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budowli oraz blisko 14% gmin dokonało zróżnicowania stawki dla gruntów pozostałych.

Miasta na prawach powiatu najczęściej różnicowały stawkę od budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – około 22,7% gmin, a także stawkę dla budynków pozostałych – 18,2% tego typu gmin. Gminy miejskie, gminy wiejskie oraz gminy miejsko-wiejskie najczęściej różnicowały stawkę od budynków pozostałych, odpowiednio 25,0%, 26,5% i 35,0% tego typu gmin. Gminy wiejskie zdecydowanie najczęściej uchwały więcej niż jedną stawkę dla gruntów pozostałych (13,6%). Niecałe 22% gmin miejsko-wiejskich uchwaliło więcej niż jedną stawkę dla budowli. Gminy te chętnie różnicowały też stawki dla gruntów pozostałych (16,7%).

Tylko jedna gmina (miejsko-wiejska) uchwaliła więcej niż jedną stawkę podatku dla gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych. Również dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym tylko jedna gmina zdecydowała się uchwalić więcej niż jedną stawkę i była to gmina wiejska. Nieliczne gminy zróżnicowały stawki dla budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych (5 gmin ogółem, w tym 2 miasta na prawach powiatu i po 1 gminie pozostałych typów) oraz stawki dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji (5 gmin). Tylko ok. 1% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budynków mieszkalnych.

2. Stawki w podatku rolnym i podatku leśnym

W 2023 r. średnia cena skupu za 1 q żyta przyjęta do obliczania podatku rolnego wynosiła 74,05 zł, co oznacza, że maksymalna stawka podatku dla gospodarstw rolnych stanowiąca równowartość pieniężną 2,5 q żyta wynosiła 185,13 zł za 1 ha przeliczeniowy powierzchni. Średnia cena sprzedaży drewna za 1 m³ przyjęta do obliczania stawki podatku leśnego w 2023 r. wynosiła natomiast 323,18 zł, tym samym maksymalna stawka podatku leśnego, stanowiąca równowartość 0,220 m³, wynosiła 71,10 zł za 1 ha powierzchni lasu. Rady gmin są uprawnione do obniżania średniej ceny skupu żyta oraz średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanych jako podstawa obliczania odpowiednio podatku rolnego i podatku leśnego, tym samym mogą obniżać ustawowe stawki tych podatków obowiązujące na terenie gminy.

1124 gmin, tj. 45,38% gmin ogółem zdecydowało się na obniżenie średniej ceny skupu żyta w 2023 r. Wśród tych gmin znalazło się 788 gmin wiejskich, co stanowi około 52,6% tego typu gmin. Najrzadziej średnią cenę skupu żyta obniżały miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie: odpowiednio: 3,03% i 12,71% tego typu gmin.

Średnia cena skupu żyta w gminach, które zdecydowały się na jej obniżenie wynosiła 58,62 zł, tj. 79,17% średniej ceny skupu żyta ogłaszanej w komunikacie Prezesa GUS. Największych obniżek średniej ceny skupu żyta dokonały: dwa miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie, odpowiednio średnia cena skupu wynosiła tam 41,11 zł, tj. około 55,5% średniej ceny GUS i 52,40 zł, tj. nieco ponad 70% średniej ceny GUS. W gminach wiejskich, w których podjęto uchwały o obniżeniu ceny skupu żyta, średnia ta wynosiła 58,65 zł, tj. około 79,2% średniej ceny maksymalnej. Najwyższa średnia cena skupu żyta w wysokości 59,30 zł występowała w gminach miejsko-wiejskich, stanowiąc około 80% średniej ceny GUS.

Tabela 5. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem[%]	Średnia cena żyta [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	2	3,03	41,11	55,52
Gminy miejskie	30	12,71	52,40	70,76
Gminy wiejskie	788	52,60	58,65	79,20
Gminy miejsko-wiejskie	304	44,90	59,30	80,07
Razem	1 124	45,38	58,62	79,17

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

W układzie terytorialnym, najczęściej średnią cenę skupu żyta obniżały gminy w województwie lubelskim, gdzie 85,92% gmin zdecydowało się na obniżkę. Jednocześnie gminy z tego województwa dokonały najbardziej znaczącej obniżki średniej ceny skupu żyta. Uchwalana przez nie cena była niższa od średniej ceny skupu GUS o ponad 28%. W najmniejszym stopniu z tego uprawnienia korzystały gminy województwa opolskiego, tylko 11,27% gmin z tego województwa zdecydowało się na obniżenie średniej ceny skupu żyta.

Tabela 6. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem ⁹	Średnia obniżona cena żyta [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS
Dolnośląskie	36	21,30%	61,50	83,05%
Kujawsko-Pomorskie	107	74,31%	60,58	81,81%
Lubelskie	183	85,92%	53,18	71,82%
Lubuskie	14	17,07%	62,06	83,80%
Łódzkie	104	58,76%	59,74	80,67%
Małopolskie	43	23,63%	60,87	82,21%
Mazowieckie	223	71,02%	58,15	78,52%
Opolskie	8	11,27%	65,15	87,98%
Podkarpackie	64	40,00%	55,98	75,60%
Podlaskie	29	24,58%	61,12	82,53%
Pomorskie	31	25,20%	64,11	86,58%
Śląskie	26	15,57%	60,53	81,74%
Świętokrzyskie	80	78,43%	55,09	74,39%
Warmińsko-Mazurskie	32	27,59%	66,08	89,24%
Wielkopolskie	117	51,77%	60,12	81,19%
Zachodniopomorskie	27	23,89%	66,88	90,32%
Ogółem	1 124	45,38%	58,62	79,17%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

Po uwzględnieniu pozostałych 1353 gmin, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny skupu żyta (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku rolnego) wysokość średniej ceny skupu żyta przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wyniosła w 2023 r. 67,05 zł, co stanowi ok. 90% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS. Najniższa średnia cena stosowana była w gminach wiejskich, zaś najwyższa w miastach na prawach powiatu.

Tabela 7. Średnia cena skupu żyta, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	73,05	98,65
Gminy miejskie	71,30	96,28
Gminy wiejskie	65,95	89,06
Gminy miejsko-wiejskie	67,42	91,05
Ogółem	67,05	90,55

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

W odniesieniu do średniej ceny sprzedaży drewna jedynie 118 gmin, to jest 4,76 % gmin ogółem zdecydowało się na obniżenie tej ceny i tym samym na stosowanie na swoim obszarze niższej stawki podatku leśnego. Wśród tych gmin było 5 gmin miejskich, 89 gmin wiejskich i 24 gminy typu miejsko-wiejskiego. Przeciętna, średnia cena sprzedaży drewna kształtowała się w tych gminach na poziomie 231,43 zł, stanowiąc 71,61% średniej ceny maksymalnej. Najniższa średnia cena obowiązywała w gminach miejskich i wynosiła 179,91 zł, tj. 55,67% średniej ceny GUS. W gminach wiejskich średnia cena sprzedaży drewna wynosiła 231,44 zł,

⁹ Dla województw liczba gmin ogółem w danym województwie.

tj. 71,61% średniej ceny maksymalnej, zaś w gminach miejsko-wiejskich 242,10 zł, tj. 74,91% średniej ceny maksymalnej. Na obniżenie średniej ceny sprzedaży drewna w 2023 r. nie zdecydowało się żadne z miast na prawach powiatu.

Tabela 8. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem [%]	Średnia cena drewna [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	0	-	-	-
Gminy miejskie	5	2,12	179,91	55,67
Gminy wiejskie	89	5,94	231,44	71,61
Gminy miejsko-wiejskie	24	3,55	242,10	74,91
Ogółem	118	4,76	231,43	71,61

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

Wśród gmin stosujących obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna dominowały gminy województwa mazowieckiego (13,69% gmin z tego województwa zdecydowało się na obniżenie stawki), lubelskiego (10,33% gmin z tego województwa) i łódzkiego (10,17% gmin z tego województwa). Żadna z gmin województwa warmińsko-mazurskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego nie obniżyła średniej ceny sprzedaży drewna, natomiast w pozostałych województwach taką decyzję podjęły od jednej do dziewięciu gmin.

Tabela 9. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem w województwie	Średnia cena drewna [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS
Dolnośląskie	1	0,59%	0,05	0,02%
Kujawsko-Pomorskie	2	1,39%	318,50	98,55%
Lubelskie	22	10,33%	222,29	68,78%
Lubuskie	1	1,22%	209,69	64,88%
Łódzkie	18	10,17%	249,21	77,11%
Małopolskie	4	2,20%	227,13	70,28%
Mazowieckie	43	13,69%	230,08	71,19%
Opolskie	1	1,41%	307,00	94,99%
Podkarpackie	6	3,75%	269,87	83,50%
Podlaskie	7	5,93%	224,08	69,34%
Pomorskie	1	0,81%	218,00	67,45%
Śląskie	3	1,80%	193,56	59,89%
Świętokrzyskie	9	8,82%	221,15	68,43%
Warmińsko-Mazurskie	0	0,00%	-	-
Wielkopolskie	0	0,00%	-	-
Zachodniopomorskie	0	0,00%	-	-
Ogółem	118	4,76%	231,43	71,61%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.

Po uwzględnieniu pozostałych 2359 gmin, czyli 95,24% gmin ogółem, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny sprzedaży drewna (w związku z czym na ich terenie

obowiązywała maksymalna stawka podatku leśnego) wysokość średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wynosiła w 2023 r. 318,81 zł co stanowi 98,65% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS.

Tabela 10. Średnia cena sprzedaży drewna, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	323,18	1,00
Gminy miejskie	320,14	99,06
Gminy wiejskie	317,73	98,31
Gminy miejsko-wiejskie	320,31	99,11
Ogółem	318,81	98,65

Źródło: Opracowanie własne na podstawie sprawozdania SP-1 cz. A za 2023 r.